

عنوان مقاله:

ارزیابی آسیب پذیری آبخوان دشت اوان با استفاده از مدل های ریاضی و GIS

محل انتشار:

دوازدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آسیه رحیم خانی

کمال خدایی - هیات علمی پژوهشکده علوم پایه کاربردی جهاد دانشگاهی- دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

آسیب پذیری آب های زیرزمینی به عنوان حساسیت کیفیت آب های زیرزمینی به بار آلودگی اعمال شده تعریف می شود و توسط خصوصیات ذاتی آبخوان تعیین می گردد. در این مقاله با استفاده از مدل ریاضی و GIS به بررسی آسیب پذیری ذاتی آبخوان در مقابل آلودگی به روش SINTACS در دشت اوان پرداخته شده است. در روش SINTACS هفت پارامتر هیدروژئولوژیکی عمق تا سطح ایستابی آب زیرزمینی، میزان نفوذ، ظرفیت میرایی منطقه غیر اشباع، نوع خاک، خصوصیات آبخوان (مواد تشکیل دهنده منطقه اشباع)، هدایت هیدرولیکی و شیب سطح زمین مورد استفاده قرار می گیرد. نتایج نشان می دهد که آبخوان در گروه آسیب پذیری متوسط رو به بالا تا شدید قرار گرفته است. بخش های مرکز دشت کمترین آسیب پذیری، قسمت های غربی و جنوبی دشت دارای شدیدترین درجه آسیب پذیری می باشد. در روش تحلیل حساسیت تک پارامتری، حساسیت آسیب پذیری آبخوان از پارامتر های عمق تا سطح ایستابی، زون غیر اشباع، هدایت هیدرولیکی، خصوصیات آبخوان، تغذیه خالص، لایه خاک و شیب سطح زمین به ترتیب کاهش می یابد. با توجه به نتایج حاصل در صورت ادامه روند کنونی و استفاده بی رویه از آب های سطحی برای مصارف کشاورزی آسیب پذیری آبخوان در سطح دشت به بدترین حالت خود خواهد رسید

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1775984>

